
Dwa doroczne konwenty Wielkiej Loży Narodowej Polski (2000, 2001).

Ars Regia 9/15 - 16, 287-288

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

DWA DOROCZNE KONWENTY WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ POLSKI (2000, 2001)

Konwent WLNP zwołany na 15 stycznia 2000 r. do Warszawy miał za główne zadanie wybrać – po zakończeniu dwóch trzyletnich kadencji prof. Janusza Maciejewskiego – nowego zwierzchnika polskiej Obediencji a wraz z nim nowy skład Wielkiego Warsztatu, organu wykonawczego Wielkiej Łoży. Funkcję Wielkiego Mistrza osiemnastu delegatów łóż powierzyło jednogłośnie bratu Tadeuszowi Cegielskiemu, dotychczasowemu namiestnikowi Wielkiego Mistrza. Tą ostatnią godnością – wraz z obowiązkami Wielkiego Sekretarza – zgromadzenie WLNP postanowiło obdarzyć brata Marka Złotka-Złotkiewicza.

W swoim programowym wystąpieniu nowo obrany zwierzchnik WLNP zadeklarował utrzymanie dotychczasowych priorytetów, tak w materii spraw wewnątrzorganizacyjnych, jak relacji zewnętrznych przy równoczesnym usprawnieniu „polityki informacyjnej”. Stwierdził, że przez najbliższe trzy lata WLNP koncentrować się będzie na rozwoju wewnętrznym, powiększaniu i umacnianiu swojej bazy. W dziedzinie stosunków międzynarodowych zaś Wielka Łoża zamierza pogłębić związki z organizacjami krajów sąsiedzkich. Pod tym względem pozostaje – w opinii Wielkiego Mistrza – wiele do zrobienia.

Sprawy organizacyjne Wielkiej Łoży, m.in. poprawki – tak do jego „świątowego” Statutu, jak i Konstytucji – omawiane były również na posiedzeniu WLNP w dniu 24 czerwca 2000 r., w którym wzięło udział trzydziestu pięciu delegatów i gości. Tradycyjnie, po zakończeniu obrad, odbył się rodzinny piknik wolnomularski w Wilanowie, który zgromadził ok. 80 osób.

Kolejny doroczny konwent Wielkiej Łoży odbył się 23 czerwca 2001 r., a więc w wigilię dnia św. Jana Chrzciciela. Delegaci łóż w liczbie dwudziestu pięciu obrali zgodnie z nakazami Statutu i Konstytucji WLNP skład Wielkiego Warsztatu na rok następny. Funkcję Wielkiego Namiestnika powierzyli ponownie bratu Markowi Złotek-Złotkiewiczowi, zaś Wielkiego Sekretarza bratu Jerzemu Wysockiemu. Na wyjątkowo liczny, mimo niesprzyjającej pogody, pikniku wilanowskim gościli m.in. przebywający w Warszawie na zaproszenie polskiej Rady Najwyższej „33° Rytu Szkockiego Dawnego Uznanego” – Wielcy Komandorzy (lub ich zastępcy) z Francji, Niemiec, Austrii, Czech, Rosji i Stanów Zjednoczonych.

Redakcja

DZIESIĄTA ROCZNICA REAKTYWOWANIA WLNP

27 grudnia 1991 r., a więc dokładnie w dzień jednego z patronów wolnomularstwa spekulatywnego, św. Jana Ewangelisty, w podwarszawskim pałacu w Dłużewie reaktywowana została „uśpiona” we wrześniu 1938 r. Wielka Łoża Narodowa Polski. Skromną uroczystość poprzedziło w dniu 2 grudnia tegoż roku „obudzenie” dwóch łóż: nr 2 – „Walerian Łukasiński” na Wsch.: Warszawy oraz nr 3 – „Przesąd Zwyciężony” na Wsch.: Krakowa. Aktu tego dokonała grupa kilkudziesięciu wolnomularzy, członków dwóch łóż założycielskich: Łoży-Matki „Kopernik” na Wsch.: Warszawy oraz afiliowanych do niej braci z łóży nr 679 „Kopernik” pracującej w Paryżu, ówczesnie pod zwierzchnictwem Wielkiej Łoży Francji (od 1992 r. Wielkiej Łoży Narodowej Francuskiej, jako łoża nr 748). Wydarzenie to, przełomowe dla wolnomularstwa regularnego w Polsce, miało miejsce w warszawskim domu śp. Tadeusza Gliwica (1907-1994), pierwszego Wielkiego Mistrza odrodzonej obediencji. W domu tym zbierała się, od swego reaktywowania w 1961 r., konspiracyjna Łoża-Matka „Kopernik”.

W 1999 r. Wielka Łoża Narodowa powróciła do swojej historycznej siedziby przy ulicy Lekarskiej. W tym też miejscu, 7 maja 2001 r., świętowała dziesiątą rocznicę swego obudzenia, przypominając zgromadzonym gościom z kraju i zagranicy niezwykle atmosferę konspiracyjnych zebrań przy dębowym stole w salonie „Pana Tadeusza”.

Rocznicowe zgromadzenie WLNP miało wyjątkową dramaturgię. Zgodnie ze zwyczajem obrady zaczęły się w gronie gospodarzy pod młotkiem